

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1073-ҳадис

* مَا مِنْ قَاضٍ مِنْ فُضَاةِ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا وَمَعَهُ مَلَكَانِ يُسَدِّدَانِهِ إِلَى الْحَقِّ مَا لَمْ يُرِدْ غَيْرَهُ فَإِذَا أَرَادَ غَيْرَهُ مُتَعَمِّدًا تَبَرَّأَ مِنْهُ الْمَلَكَانِ وَكَوَلَاهُ إِلَى نَفْسِهِ.

(رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ عِمْرَانَ)

Мусулмон қозилардан бирор қози йўқки, у билан бирга икки фаришта бўлмаса, у ҳақдан бошқа йўлни хоҳламаса, уни ҳақ йўлга чорлаб туришади. Борди-ю, ҳақдан бошқа йўлни истаб, унга киришса, ҳалиги икки фаришта узоқлашиб, уни ўзига топшириб қўйишади.

Имрон (розияллоҳу анҳу)дан. Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI